

عنوان مقاله:

بررسی عنصر لحن در منظومه خسرو و شیرین نظامی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات و تحقیقات ادبی دانشگاه خوارزمی، دوره 6، شماره 17 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدشفیع صفاری - Imam Khomeini International University

محمدباقر شهرامی - Imam Khomeini International University

خلاصه مقاله:

منظومه خسرو و شیرین نظامی بهترین منظومه عاشقانه او و جزء بهترین داستان های عاشقانه شعر فارسی است. از رموز موفقیت آن، نحوه استفاده مناسب نظامی از عناصر داستان در این منظومه در قیاس با مقلدانش و دیگر داستان پردازان شعر کهن فارسی است، به طوری که اگر اثر نظامی را با دیگر شاعرانی مقایسه کنیم که در ادبیات کهن منظومه های عاشقانه سروده اند ارزش کار نظامی مشخص می شود. از جمله ویژگی های مثبت به کاربردن عناصر داستان در منظومه خسرو و شیرین نظامی پردازش عنصر لحن است. در این مقاله به بررسی این عنصر در داستان خسرو و شیرین نظامی می پردازیم و به جهت مشخص کردن کیفیت کار نظامی، عنصر لحن در این منظومه را با عنصر لحن در منظومه شیرین و خسرو امیرخسرو دهلوی که به زعم تمام پژوهشگران بزرگ ترین مقلد نظامی در خمسه سرایی است مقایسه می کنیم.

کلمات کلیدی:

Nizami, Khosrow and Shirin, Tone, Amir Khosrow Dihlavi, نظامی, خسرو و شیرین.

عنصر لحن, امیرخسرو دهلوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1270992>

